

Mesijansko Biblijska Studija - 023
II SOLUNJANIMA 2:1-12
(2020 edition)

Dr. Arnold G. Fruchtenbaum

PREVOD NA SRPSKI JEZIK

II SOLUNJANIMA 2:1-12

(2020 edition)

MBS 023

Dr. Arnold G. Fruchtenbaum

A što se tiče dolaska Gospoda našega Ješue Mesije i našeg okupljanja oko Njega, molimo vas, braćo, da se brzo ne pokolebate u svom umu niti uznemirite ni nekim duhom ni nekom rečju ni nekom tobože našom poslanicom, kao da je već tu dan Gospodnji

(II Solunjanima 2:1-2)

Dobro poznati odlomak iz II Solunjanima 2:1-12 svakako treba razmotriti u bilo kojoj studiji koja se bavi eshatologijom. Ima jako puno rasprava o tome šta je tačno Pavle želeo da kaže i koji je tačno zaključak ili zaključke želeo da izvuče, kao i o tome ko je taj “zadržavač” i o kakvom se točno odnosu radi između Antihrista i zadržavača (onoga koji zadržava).

Biće možda najbolje, kako započinjemo da se bavimo sa ovim odlomkom, da izvučemo glavne zaključke onim redom kojim se pojavljuju, pa da potom nastavimo dalje sa analizom teksta. Glavni razlozi su redom: prvo, da uteši vernike iz Soluna, dajući im na znanje da se ne nalaze u Danu Gospodnjem ili Velikoj nevolji, niti je Velika nevolja već stigla; drugo, da ih poduči da će biti dva odvojena otkrivenja Antihrista, u različitim tačkama u vremenu, usmerena na različite grupe; i treći razlog, postoje dve stvari koje su sada zadržavane; tajna bezakonja općenito i sada, i bezakonik, Antihrist posebno, u budućem vremenu.

Sa ovom pozadinom na umu, sledeći korak je da se zagledamo u sam odlomak, onako kako sledi:

1 A što se tiče dolaska Gospoda našega Ješue Mesije i našeg okupljanja oko Njega, molimo vas, braćo, 2 da se brzo ne pokolebate u svojemu umu niti uznemirite ni nekim duhom ni nekom rečju ni nekom tobože našom poslanicom, kao da je već tu dan Gospodnji. 3 Neka vas niko ne zavede ni na koji način; jer taj dan neće doći ako najpre ne dođe otpad i otkrije se Čovek greha, Sin propasti, 4 koji se protivi i uzdiže sebe iznad svega što se zove Bog ili svetinja, tako te i u hram Božiji kao Bog sedne praveći se da je Bog. 5 Ne sećate li se da sam vam to govorio još dok sam bio kod vas? 6 I sada znate što ga zadržava da se otkrije u svoje vreme. 7 Jer tajna bezakonja već je na delu, samo ima ko ga sada zadržava dok ne bude uklonjen. 8 I tada će se otkriti Bezakonik. Njega će Gospod Ješua zatrti dahom usta svojih i uništiti pojavkom dolaska svojega; 9 njega, čiji je dolazak po delovanju Sotone sa svom silom i znacima i lažnim čudesima, 10 i sa svim nepravednim

zavaravanjem u onima koji propadaju jer nisu prihvatili ljubav prema istini da bi se spasili. 11 I zbog toga će im Bog poslati delotvornu zabludu da poveruju laži, 12 da budu osuđeni svi koji nisu poverovali istini, nego su sebi ugodili u nepravедnosti.

Nakon šta je Pavle napustio Solun, pojavili su se neki lažni učitelji i očigledno počeli naučavati postrbulacijsku doktrinu tvrdeći da se vernici već nalaze u vremenu Velike nevolje. U stihovima 1-2, Solunjani su bili zbunjeni da je “dan Gospodnji,” a to je najuobičajeniji naziv za Veliku nevolju, već tu. Ova zbunjenost je posebno naglašena zbog činjenice da ih Pavle u svojoj prvoj poslanici njima, potpuno jasno podučava pre-tribulacijskom uzdignuću. U ovom trenutku, Pavle tvrdi da Velika nevolja još uvek ne može biti tu jer postoje dva događaja koja se trebaju desiti, a još uvek se nisu desila (stih 3). Prvi događaj je **otpadništvo**, ili udaljavanje crkve, a drugi je otkrivenje čoveka greha ili **sina propasti**.

Kada govorimo o (**apostasia**) otpadništvu, u prethodnim verzijama ovog rukopisa ja sam predstavljao drugo stanovište: govorio sam da se termin **apostasia** odnosi na otpadništvo crkve. Na činjenicu da se u Pismima jasno govori kako će u poslednjim danima crkva otpasti od vere, odlomci poput: I Timoteju 4:1-3. Ali, da li je to istina i za II Solunjanima 2:3? Bila je to moja pretpostavka mnogo godina, ali sam u jednom trenutku počeo da preispitujem taj svoj zaključak.

Jedan od razloga zašto sam držao navedeno stajalište temeljio se na tome da sam II Solunjanima 2:3 posmatrao iz perspektive sistematske teologije, gde se zaključci izvlače iz svih izvora zajedno. Moji zaključci o odlomku iz II Solunjanima izvučeni su iz odlomka koji se nalazi u II Timoteju. Drugi razlog je utemeljen na drugoj činjenici. Znao sam da se grčki termin **apostasia** može odnositi na fizički odlazak ili napuštanje kao što može da govori i o moralnom, etičkom, ili duhovnom napuštanju. U ogromnoj većini slučajeva, termin se koristi u ovom poslednje navedenom smislu. Iz tih razloga, velika većina teologa, uključujući i mene, tumačimo II Solunjanima 2:3 prema uobičajenom značenju tog termina.

Umesto da nastavim sa tumačenjem stiha sa stajališta sistematske teologije, odlučio sam istražiti isti stih sa stajališta biblijske teologije, koja se mnogo više fokusira na samog biblijskog pisca i/ili na samu knjigu. U ovom slučaju, fokus je bio na obe poslanice Solunjanima, umesto da tumačenje stiha iz jedne poslanice temeljim na stihu iz druge poslanice koju je napisao isti autor, ali je tu drugu poslanicu uputio drugim slušateljima i ona sadržava drugi kontekst. Pavle je napisao I i II Solunjanima istoj crkvi odgovarajući na pitanje koje su oni uputili njemu. U prvoj poslanici, Pavle govori o uzdignuću crkve (4:13-18), i o danu Gospodnjem (5:1-11). On potpuno jasno podučava da dan Gospodnji neće stići vernike, već samo nevernike, jer vernici nisu određeni za gnev (stih 9), a ono što prethodi gnevu je dan Gospodnji (stih 2). Stihovi pokazuju pretribulacijsko uzdignuće. U vremenu između ove dve poslanice, u crkvu su stigli lažni učitelji

objavljajući da je dan Gospodnji već otpočeo. Vesti su jako uznemirile Solunjane, jer je to bilo potpuno suprotno onome što ih je Pavle podučavao, lično i kroz pismo (u prvoj poslanici). Zato im Pavle piše drugu poslanicu kako bi oni shvatili da nije moguće da se oni već nalaze u danu Gospodnjem, jer dve stvari treba da se dogode koje prethode tom vremenu, a prva od te dve stvari je **apotasia**. Ova činjenica je proizvela pitanje u mom umu: Da li je moguće da Pavle pominje **apostasia** u II Solunjanima 2:3 kako bi ponovno potvrdio ono što je već napisao u prvoj poslanici, upravo to da vernici neće ući u dan Gospodnji?

Ono šta mi je u konačnici pomoglo da prihvatim ovo uverenje jeste knjžica koju je napisao dr. Andy Woods: *Otpadanje: Duhovno napuštanje ili Fizičko napuštanje?*, a koja je objavljena od strane Dispensational Publishing House 2018 godine. Među svojim zaključcima, Woods kaže sledeće:

1. Uvek su postojala napuštanja ili odlazanja od doktrine, čak i u prvom veku (p. 6-8).
2. Ispred imenice **apostasia** nalazi se određeni član, baš kao što se određeni član nalazi i ispred "čoveka greha" u istom stihu. Woods kaže: "Stavlajući ova dva određena člana Pavle nam u suštini naznačava da će apostazija biti nešto što ima tačno određene i vremenski ograničene kvalitete. Drugim rečima, baš kao što će dolazak čoveka greha biti određen i trenutani događaj u budućnosti, dolazeća **apostasia**, ili odlazak, biće na sličan način poseban i vremenski određen ... (i to) desiće se trenutno." (p. 15-16).
3. Grčka imenica **apostasia** može da se odnosi i na fizički odlazak, a primeri za to su: Matej 5:31; 19:7; i Marko 10:4 (p. 17-20).
4. Glagolski oblik imenice **apostasia** glasi **apisthemi**. Woods kaže: "Samo tri puta glagol **apisthemi** znači duhovni odlazak (Luka 8:13; I Timoteju 4:1; Jevrejima 3:12) ... Međutim, u većini drugih pominjanja, ili precizno, u sedamdeset pet procenata primera gde se apisthemi koristi u grčkom Novom zavetu, reč se ne odnosi na duhovni odlazak nego na fizički odlazak. Stoga, iako se ovaj glagol koristi 15 puta, samo 3 od tih 15 puta se odnosi na duhovni odlazak. Preostalih dvanaest puta izraz jasno označava fizički odlazak." (p. 21).

Woods nam govori o još nekim stvarima koje je primetio, ali ove četiri bile su glavna tačka prekretnica koja me dovela do konačnog uverenja da II Solunjanima 2:3 govori o fizičkom odlasku, a to znači o uzdignuću crkve. Stoga, stih nam pruža dodatne dokaze za pretribulacijsko uzdignuće.

Drugi događaj koji mora da prethodi velikoj nevolji jeste otkrivenje identiteta Antihrista. Ovaj događaj će biti povlastica za one vernike koji budu živeli u tom vremenu. Jako važno je napomenuti da će to biti nova generacija vernika koji će prihvatiti evanđelje posle uzdignuća crkve. Vernici u tom vremenu primiće ovo otkrivenje o identitetu Antihrista, a to će se desiti neko vreme pre nego Velika

nevolja započne. Ovaj tekst nam ne kaže kada će se to otkrivenje dogoditi, ali drugi delovi Pisma daju naslutiti dva moguća traga koja ćemo slediti. Prvo, očigledno je iz Danila 9:27 da će Velika nevolja početi potpisivanjem Sedmogodišnjeg saveza između Izraela i Antihrista. Kada se ovaj savez objavi, vernici će postati svesni identiteta Antihrista. A drugi način na koji će vernici možda moći da zakluče ko je Antihrist jeste po numeričkoj vrednosti imena Antihrista koja će iznositi 666.

Potom, Pavle tvrdi dve stvari u vezi sa Antihristom (stih 4). Prvo, on će se protiviti Bogu i svemu šta se zove sveto (svemu šta je vredno strahopoštovanja). Drugo, zauzeće Jevrejski Hram i proglašiće sebe bogom i pozvaće sve ljude da ga obožavaju. Ovaj događaj će se desiti usred Velike nevolje i u direktnoj je vezi sa Gnusobom opustošenja.

Stihovi 5-7 su poput određenog umetka, ovde Pavle podseća svoje čitatelje na istine koje ih je podučavao dok je još bio sa njima (stih 5). Ključna stvar koju ih je podučavao u stihu 6 jeste činjenica da će preuzimanje Jevrejskog Hrama i samoproглаšenje bogom biti zadržavano, i dok se onaj koji zadržava ne ukloni, događaji iz stiha 4 ne mogu se desiti (stih 6). Već smo pokazali u knjizi iz koje je izvučen ovaj rukopis da je ono što će zadržavati Antihrista da ne zadobije potpunu političku i religioznu kontrolu biti trojica od deset kraljeva iz prve polovine Velike nevolje, odnosno vlasti i vlade koje će ti kraljevi predstavljati. Antihrist neće zadobiti punu političku i religijsku kontrolu dok god bude trajao rat protiv deset kraljeva i dok ne ubije poslednju trojicu od njih. Tek kada posljednji od tri kralja bude ubijen, to će voditi u potpunu podložnost i preostalih sedam kraljeva i Antihrist će moći da preuzme punu i potpunu diktaturu globalnih razmera i da učini događaje iz stiha 4. Iz toga sledi da će onaj koji će posljednji zadržavati Antihrista biti poslednji od tri kralja, odnosno vlast koju taj kralj bude predstavljao. Tada Pavle podseća svoje čitatelje da je tajna bezakonja već na delu i da je već sada zadržavana (stih 7). Nikada u Svetim Pismima Duh Sveti nije opisan kao onaj koji zadržava bezakonje. Zadatak zadržavanja zla dan je ljudskoj upravi, ljudskoj vlasti pod Nojevim savezom u Postanku 9:1-17 i ova temeljnu doktrinalnu istinu ponavlja Pavle u Rimljanima 13:1-7. S jedne strane, ljudska vlast i sada zadržava bezakonje. Sa druge strane, vlada poslednjeg od tri kralja zadržavaće Antihrista, bezakonika, do sredine Velike nevolje.

Nakon ovog umetnutog podsetnika u stihovima 5-7, Pavle se u stihovima 8-12 ponovno vraća na diskusiju o Antihristu koju je napustio u stihu 4.

Prema stihu 8, Gnusoba opustošenja iz stiha 4 služiće kao drugo otkrivenje Antihrista. I dok će prvo otkrivenje biti za vernike pre Velike nevolje, drugo otkrivenje usred Velike nevolje biće za Izrael. Samim činom Gnusobe opustošenja, Antihrist će biti razotkriven kao onaj koji je istinski bezakonik, i tada će Izrael da shvati s kim su sačinili svoj savez. Sam čin Gnusobe opustošenja je očigledno predstavljen kao znak za Izrael od strane samog Isusa u Mateju 24:15-22. Pavle

potom nastavlja da daje daljnje detalje u vezi sa Antihristom. Antihrist će konačno biti uništen u vremenu Drugog dolaska (stih 8b). Sva njegova snaga u potpunosti će poticati od Sotone, uključujući i to da će raditi čuda (stih 9) kako bi izveo opšte-svetsku prevaru i kako bi pozvao svo čovečanstvo da ga obožava. Oni koji će biti zavedeni od njega i od njegovog lažnog znamenja su oni koji su već odbacili evanđelje Ješue Mesije (stihovi 11-12). Ovi stihovi se često tumače kako znače da oni koji su čuli evanđelje pre uzdignuća, ali nisu poverovali, neće imati priliku da se spase posle uzdignuća, a tokom Velike nevolje. Međutim, odlomak sam po sebi, smešta odbacivanje evanđelja tokom Velike nevolje, a ne pre nje. Treba se setiti da će tokom prve polovine Velike nevolje, na delu biti sveopšte propovedanje evanđelja od strane 144.000 Jevreja (Matej 24:14; Otkrivenje 7). I dok će velika mnoštva prihvatiti Evanđelje, još veća mnoštva neće. I zbog toga šta će mnogi odbiti da odgovore na propoved ovih 144.000 tokom prve polovine Velike nevolje, biće prevareni od Antihrista i počće da ga obožavaju tokom drugog dela Velike nevolje. Inicijalni čin prihvatanja obožavanja Antihrista uključivaće prihvatanje znaka 666. Jednom kada se taj znak uzme, pojedinac će doći do tačke sa koje više nema povratka, i od tada nadalje, više nikada neće imati priliku da bude spašen (Otkrivenje 14:9-12).

Napomena prevodioca: Za prevod ovog MBS-a prevodio sam Biblijske tekstove iz Engleske verzije NASV - prevoda koji je korišten u ovoj studiji. Pri tome mi je od velike pomoći bila Varaždinska Biblija – izdanje Hrvatskog Biblijskog Nakladnika, 2012. Koristio sam i Savremeni Srpski Prevod u izdanju Hrišćanskog evangelizacionog centra iz Bačkog Petrovca, kao i prevod Daničić – Karadžić, kako bi tekst što vernije prilagodio duhu Srpskog jezika.

Prevod: Branko Gotovac 2020.